

ข่าวหนังสือพิมพ์ประจำวัน ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙
โดย กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์

กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ขอเสนอข่าวและบทความที่เกี่ยวข้องกับศาลยุติธรรม และกระบวนการยุติธรรม ซึ่งได้ทำการตรวจจากหนังสือพิมพ์รายวัน ฉบับวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๙ ดังต่อไปนี้

๑. “ศาลฎีกา นัดชี้คดีแก้สัญญาดาวเทียม” จากหนังสือพิมพ์ไทยโพสต์ มติชน
๒. “ฎีกายกฟ้องอดีต ส.ส. ยุทธพงศ์” จากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ไทยโพสต์ มติชน
๓. บทความ “กฎหมายกับระบอบอารมณความรู้สึก” จากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ

	MATICHOH INFORMATION CENTER.	Subject Heading :
Source :	ไทยโพสต์	
Date :	24 ส.ย. 2559	Page : 10 No :

ศาลฎีกา นัดชี้คดีแก้สัญญาดาวเทียม 10

แจ้งวัฒนะ ● นายโสภณ วัฒนพันธุ์ ประธานแพนคิติกามี
 อากรในศาลฎีกา ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน พร้อมองค์คณะ
 รวม 9 คน ออกนั่งบัลลังก์ไต่สวนพยานจำเลยนัดสุดท้าย ในคดี
 หมายเลขดำ อม.66/2558 ที่คณะกรรมการป้องกันและปราบ
 ปราบการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) เป็นโจทก์ ยื่นฟ้อง นพ.สุรพงษ์
 สืบวงศ์ลี หรือหมอเลียบ อายุ 59 ปี อดีต รมว.กระทรวงเทคโนโลยี
 สารสนเทศและการสื่อสาร (ไอซีที), นายไกรสร พรสุธี อดีตปลัด
 กระทรวงไอซีที และนายไชยยันต์ พึ่งเกียรติไพโรจน์ อดีตผู้
 อำนวยการสำนักกิจการอวกาศแห่งชาติ เป็นจำเลยที่ 1-3 ใน
 ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติ
 หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามมาตรา 157 กรณีที่มี
 การอนุมัติแก้ไขสัญญาสัมปทานโครงการดาวเทียมสื่อสารภายใน
 ประเทศ (ฉบับที่ 5) เพื่อลดสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท ชิน
 คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ที่ต้องถือในบริษัท ชิน แซทเทลไลท์
 จำกัด (มหาชน) จากไม่น้อยกว่า 51%เป็นไม่น้อยกว่า 40% ของ
 จำนวนหุ้นทั้งหมด โดยทราบที่อยู่แล้วว่า เหตุที่บริษัทขอลด
 สัดส่วนการถือหุ้น เพื่อต้องการหาพันธมิตรขยายศักยภาพในการ
 แข่งขันให้มีความเข้มแข็งและมีเงินทุนเพียงพอในการดำเนินการ
 โครงการดาวเทียมไอพีสตาร์ โดยหลังจากการไต่สวนพยานทั้ง
 สองปาก เสร็จศาลจึงได้นัดให้คู่ความทั้งสองฝ่ายส่งคำแถลงปิด
 คดีต่อศาลภายในวันที่ 18 ส.ค. และนัดฟังคำพิพากษาศาลฎีกา
 ในวันที่ 25 ส.ค.นี้ เวลา 10.30 น.

		Subject Heading :	
Source : ข่าวสด			
Date : 24 มิ.ย. 2559	Page : 10	No: 59288867	

ฎีกายกฟ้องอดีตส.ส.ยุทธพงศ์

เมื่อเวลา 09.30 น. วันที่ 23 มิ.ย. ที่ศาลอาญา ถนนรัชดาภิเษก ศาลอ่านคำพิพากษาศาลฎีกา คดีหมายเลขดำ อ.1261/2554 ที่นายเกียรติ สิทธิอมร คณะทำงานด้านเศรษฐกิจ พรรคประชาธิปัตย์ และประธานผู้แทนการค้าไทย เป็นโจทก์ ฟ้องนายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร อดีตรมช.เกษตรและสหกรณ์ และรองโฆษกพรรคเพื่อไทย เป็นจำเลย ฐานหมิ่นประมาทผู้อื่นโดยการโฆษณา ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 326,328

จากกรณีวันที่ 6 มี.ค. 2554 จำเลย ในฐานะหัวหน้าทีมอภิปราย ได้แถลงข่าวที่พรรคเพื่อไทย เกี่ยวกับการไม่ไว้วางใจนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ นายกรัฐมนตรี โดยพาดพิงมาถึงโจทก์ทำนองว่าโจทก์เป็นบุคคลที่วิ่งเต้น แทรกแซงคดี ของบริษัทฟิลลิป มอร์ริสฯ ซึ่งแสดงราคานำเข้าบุหรี่จากต่างประเทศเพื่อหลีกเลี่ยงภาษี ทำให้รัฐสูญเสียรายได้จากภาษี 68,000 ล้านบาท โดยโจทก์อาจได้ผลประโยชน์จากต่างประเทศ ซึ่งล้วนเป็นเท็จทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย

คดีนี้ศาลชั้นต้น พิพากษายกฟ้อง แต่ศาลอุทธรณ์พิพากษากลับ เห็นว่าจำเลยกระทำความผิดจริง ให้จำคุก 3 เดือน ปรับ 4 หมื่นบาท พร้อมโฆษณาคำพิพากษาในหนังสือพิมพ์รายวัน โดยโทษจำคุกให้รอลงอาญา 2 ปี

ศาลฎีกาพิเคราะห์แล้วเห็นว่ากรณีนี้จำเลย ให้ข่าวกับสื่อมวลชนเป็นเพียงการแสดงความคิดเห็นโดยสุจริต นำข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบที่ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการหลีกเลี่ยงภาษีบุหรี่ ของบริษัท ฟิลลิปมอร์ริสฯ มาเปิดเผยความลับ ซึ่งเป็นการเฝ้าระวังผลประโยชน์ของประเทศชาติ และทำหน้าที่ในฐานะฝ่ายค้าน ตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลฎีกาฟังไม่ขึ้น การกระทำของจำเลยในวันที่ 6 มี.ค.2554 จึงไม่มีพฤติการณ์กระทำความผิดพิพากษายกฟ้องตามศาลชั้นต้น

ภายหลังฟังพิพากษา นายเกียรติกล่าวว่าศาลฎีกามีคำพิพากษายกฟ้องก็ถือว่าคดีเป็นที่สิ้นสุดแล้ว

ขณะที่นายยุทธพงศ์กล่าวว่าศาลมีคำพิพากษายกฟ้องเพราะตนทำหน้าที่ ในฐานะนักการเมืองที่ตรวจสอบโครงการหรือเรื่องที่ทำให้เกิดความเสียหายต่อประเทศ ปัจจุบันคดี บริษัท ฟิลลิป มอร์ริสฯ อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ถ้ามีหมายเรียกให้มาเป็นพยานในคดีนี้ก็จะพร้อมเป็นพยาน

Source : กรุงเทพมหานคร

Date : 24 ส.ย. 2559 Page : 10 No :

ใต้กระแส

• อรรถจักร์ สัตยานุรักษ์

ในสังคมโลกสมัยใหม่ ที่รัฐได้ใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการกำกับและควบคุมสังคม กฎหมายถูกทำให้เป็นระบบของเหตุผลที่เป็นสากลในการปฏิบัติกรต่างๆ กฎหมายและการใช้กฎหมายจึงถูกทำให้ดูเหมือนกระบวนการที่ปราศจากอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์เข้ามาเกี่ยวข้อง การป่าวประกาศถึงการยึดตัวบทกฎหมายเป็นที่ตั้งจึงทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายรู้สึก “หลุดรอดปลอดภัย” จากความรู้สึกผิดในใจเยี่ยงมนุษย์ทั่วไป

ปัญหาที่สำคัญ ก็คือ ตัวบทกฎหมายและผู้ใช้กฎหมายไม่มีหรือไม่ใช่อารมณ์ความรู้สึกเข้ามาเกี่ยวข้องเลยจริงหรือ
กฤษณ์เพชร โสมณวัตร อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผู้ริเริ่มศึกษาในเรื่อง “อารมณ์ ความรู้สึก กับกฎหมาย” ได้กล่าวถึงคำพิพากษานหนึ่งที่ได้อธิบาย และใช้ความหมายของ “ความรัก” ในทัศนะของผู้พิพากษามาดัดลึนคดีความแน่นอนว่านิยามความรักของผู้พิพากษานั้น ย่อมไม่มีทางตรงกับความรักของคนอื่นๆ แต่ก็สามารถใช้กรอบความรู้สึกนี้ตัดสินคดีได้ (อาจารย์กฤษณ์เพชรกำลังเขียนวิทยานิพนธ์ปริญญาเอกที่มีประเด็นสัมพันธ์กับเรื่องนี้อย่างน่าสนใจ)

ร.ศ. สมชาย ปรีชาศิลปกุล เคยศึกษาคดีเกี่ยวกับการข่มขืนจากมุมมองเฟมินิสต์ และพบว่าการตัดสินคดีแฝงฝังไว้ด้วยวิธีคิดและความรู้สึกแบบผู้ชายเป็นใหญ่ ซึ่งถือได้ว่าเป็นระบอบอารมณ์ความรู้สึกของสังคมหนึ่งที่ตัดสินให้คุณค่า/ดี/เลว ต่อผู้เสียหายจากการข่มขืนไปอย่างเบ็ดเสร็จแล้ว

ดังนั้น ปัญหาจึงอยู่ตรงที่ว่า เราถูกทำให้เชื่อว่ากฎหมายดำรงอยู่อย่างปราศจากอารมณ์ความรู้สึก แต่ในความเป็นจริงนั้นกลับไม่ใช่ เพราะในตัวบทกฎหมายแต่ละกลุ่ม/ประเภทเหล่านั้นแล้วแต่ถูกระบอบอารมณ์ความรู้สึกแฝงฝังเอาไว้อย่างลึกซึ้งและแนบเนียน โดยเฉพาะในสังคมที่ถูกทำให้

กฎหมายกับ
'ระบอบอารมณ์ความรู้สึก'

เชื่อว่ากฎหมายและนักกฎหมายเท่านั้นที่มีพลังทางปัญญาและศักยภาพที่จะเข้าถึงและรักษาความยุติธรรมของสังคม

ในโลกของอดีต การสร้างระบบ “ลูกขุน” เพื่อช่วยในการตัดสินคดี ก็เป็นความพยายามหนึ่งที่จะนำเอาความเป็นมนุษย์มาช่วยลดทอนความเข้มนวดและแข็งกระด้างของระบบเหตุผลในการใช้กฎหมาย ซึ่งส่งผลให้ในหลายประเทศปัจจุบันนี้ยังคงมีระบบ “ลูกขุน” ไว้ในกระบวนการยุติธรรม ขณะเดียวกันความพยายามที่จะทำความเข้าใจความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนที่ซ่อนอยู่ภายใต้ความเชื่อมั่นในความเป็นเหตุผลของกฎหมาย ก็ได้ทำให้เกิดความก้าวหน้าในการศึกษากฎหมายที่สัมพันธ์กับสังคมมากขึ้นในช่วงยี่สิบปีที่ผ่านมา มหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงทางด้านนิติศาสตร์หลายแห่งและในหลายประเทศได้พยายามทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างระบอบอารมณ์ความรู้สึกกับกฎหมาย โดยใช้แนวคิดของศาสตร์อื่นๆ อันหลากหลาย รวมทั้งทางด้านจิตวิทยาด้วย เพื่อทำให้เห็นว่ากฎหมายไม่ได้มีความเป็นกลางปลอดภัยจากอารมณ์ความรู้สึกใดๆ อย่างที่เข้าใจกันมา

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายกับอารมณ์ความรู้สึกมีเป้าหมายที่สำคัญ ได้แก่ การทำให้ผู้คนทั้งหมดในรัฐสมัยใหม่ที่ต้องเผชิญหน้ากับกฎหมายอยู่ตลอดเวลาได้ตระหนักถึงความเป็นจริงของความยุติธรรมที่ไม่ใช่ว่าพวกเขาเข้าใจเป้าหมายและการศึกษาเช่นนี้จึงเกิดขึ้นเพื่อที่จะคืนความสามารถในการตัดสินใจในเรื่องความยุติธรรมให้แก่สังคม

ขณะเดียวกัน เป้าหมายอีกประการหนึ่งของ การสร้างความรู้ในเรื่องกฎหมายกับอารมณ์ความรู้สึกนี้ ได้แก่ การกระตุ้นเตือนบรรดานักกฎหมายและสถาบันที่เกี่ยวข้องอยู่กับกฎหมายและความยุติธรรมให้รับรู้ถึง “ข้อจำกัด” ของกระบวนการยุติธรรมทั้งหมดที่กำลังปฏิบัติการอยู่ว่าไม่ได้เป็น

เราจะเดินไปข้างหน้าอย่างมั่นคงได้ ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจมิติต่างๆ ในสังคมอย่างแจ่มชัด โดยเฉพาะมิติความสัมพันธ์ทางอำนาจ

ระบบของเหตุผลดังที่พวกเขาคิดและเชื่อกันอยู่ เพื่อที่จะให้ระแวงระวังในการใช้กฎหมายมากขึ้น

การทำให้สังคมและผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรมได้มองเห็นและเข้าใจในมิติที่อารมณ์ความรู้สึกเข้าสัมพันธ์และบางด้านจะเป็นการกำกับกฎหมายอีกด้วย นักประวัติศาสตร์กฎหมายที่มีชื่อเสียงได้ทำให้เห็นว่ากฎหมายแต่ละชุดไม่ได้เกิดขึ้นในสุญญากาศ หากแต่เกิดขึ้นภายใต้เงื่อนไขของ “ระบอบอารมณ์ความรู้สึก” (Regime of Emotion) ของยุคสมัย ซึ่งเป็นพลังทางภูมิปัญญาที่จะกำกับผู้คนในยุคสมัยนั้นๆ ตัดลึนความถูก/ผิด/ชั่ว/ดี ไปในกรอบหรือแนวทางเดียวกันที่สังคมได้สถาปนาขึ้น

การทำความเข้าใจระบอบอารมณ์ความรู้สึกของยุคสมัย จึงเป็นฐานคิดเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การศึกษาที่ลึกไกลไปว่า ระบอบอารมณ์ความรู้สึกชุดหนึ่งได้เข้าไปกำกับ/กำหนดการสร้างกฎหมายแต่ละชุดอย่างไร ขณะเดียวกันการทำความเข้าใจใน

ภาพกว้างเช่นนี้จะนำไปสู่การทำ ความเข้าใจ ว่าผู้ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการยุติธรรม แต่ละส่วน/แต่ละท่านว่า ได้รับอิทธิพลของ ระบบอารมณ์ความรู้สึกของยุคสมัยนี้ใน การทำงานอย่างไร (ซึ่งเป็นแนวทางการศึกษา แบบ The legal actor approach ซึ่งมี กรอบคำถามทำนองว่า how legal actors are influenced by emotions)

หากย้อนกลับมามองสังคมไทย ผู้เขียน คิดว่าเราจำเป็นต้องศึกษากฎหมายและ กระบวนการยุติธรรมด้วยแนวการศึกษา ใหม่ๆ เนื่องจากการศึกษากฎหมายและ กระบวนการยุติธรรมที่ผ่านมา มีลักษณะ การศึกษาที่เป็นส่วนเลี้ยวของความหมาย กฎหมาย/ความยุติธรรม และมักจะเน้น ทางด้าน “ทักษะ” ของการใช้กฎหมายและ ที่สำคัญ มักจะศึกษาโดยเลือกหยิบปัญหา บางแง่มุมของกฎหมายเรื่องหนึ่งๆ มาทำให้ ละเอียดขึ้น หรือทำให้เกิดการแก้ไข้ปัญหา ภายในข้อกฎหมายหนึ่งได้อย่างมี ประสิทธิภาพขึ้นเท่านั้น ซึ่งในความเห็น ผู้เขียนแล้ว การศึกษาเช่นนี้เป็นการ ยอมจำนนต่อกฎหมายโดยไม่คำนึงถึง “ความยุติธรรม” แต่อย่างใด

ความเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งทุกมิติ ของ “โลก” ในวันนี้ ทำให้เกิดการแสวง ความรู้ใหม่ๆ เพื่อทำความเข้าใจและ สร้างสรรค์ “โลก” ใ้ห่งดงามขึ้น โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในการจัดความสัมพันธ์ระหว่างรัฐ กับมนุษย์และระหว่างมนุษย์ด้วยกันเอง ขณะเดียวกัน สังคมไทยก็ตก

อยู่ในจังหวะความเปลี่ยนแปลงทาง ประวัติศาสตร์ที่สำคัญ เราจะเดินไป ข้างหน้าอย่างมั่นคงได้ ก็ต่อเมื่อเราเข้าใจมิติ ต่างๆ ในสังคมอย่างแจ่มชัด โดยเฉพาะ มิติความสัมพันธ์ทางอำนาจผ่านการ สร้างสิ่งที่เราเรียกกันว่า “ความยุติธรรม”

ซึ่งเราจะเข้าใจได้ จำเป็นจะต้อง นำทั้งหมดกลับเข้าไปสูบริบททาง ประวัติศาสตร์/ยุคสมัย เพื่อที่จะมองเห็น ส่วนที่ลึกมากขึ้นของความสัมพันธ์ ทางอำนาจที่ดำรงอยู่ อันได้แก่ ระบบ อารมณ์ ความรู้สึก

เชื่อมั่นได้ว่า การศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างกฎหมายกับระบบอารมณ์ ความรู้สึกจะทำให้สังคมไทยเข้าใจตัวเอง ได้ดีมากกว่าเดิมมากทีเดียว